

VÝROČÍ OFICIÁLNÍHO ODPISU USA Z POZICE SVĚTOVÉHO HEGEMONA... a zahájení realizace Grean dealu, v souvislostech

- editor007 | 15. dubna 2024

SVĚT: Psal se 22. březen 2015 a pro svět došlo k velmi významné události, kterou je nutné si připomenout obzvláště v letošním roce - v roce ruských, ale především amerických voleb. Především, že v jednom z předvolebních rozhovorů v roce 2016 Trump řekl, že na rozdíl od jiných politiků on má tu výhodu, že vidí souvislosti. A ač se Trump dle mého zcela vědomě často chová jako šašek, myslím, že souvislosti skutečně vidí. A tedy že vidí i souvislost spojenou s 22. březnem 2015, tzn. ví, o co jde globálním vůdcům. Proto chápe, že Spojené státy se mají vzdát pozice hegemonu a jejich novou roli propaguje přes "America First" což není nic jiného, než izolace USA (byť to není nic nového pod sluncem).

V roce 2015 připadl první jarní den na 22. březen (to bylo symbolické nejen "22", ale právě i začátkem jara - novým začátkem) a světu bylo oznámeno, že začíná "Nový normál". Konkrétně bylo sděleno, že je konec "nekonečného růstu" (kapitalismu) a místo něj začíná tzv. "udržitelný růst" (marxismus). Řeč tehdy přednesla šéfka MMF Ch. Lagardeová, šéfka jedné z nejvlivnějších globalistických organizací, hlavně ale ji přednesla v Číně, a to u příležitosti zahájení činnosti Asijské investiční banky pro infrastrukturu (AIIB), což je v podstatě banka Nové hedvábné stezky. Řeč byla krátká, ale výstižná:

"Vaše Excellence, vicepremiére Zhang Gaoli, vážení hosté, dámy a pánové, dobré ráno! Jsem nadšená, že jsem opět v Pekingu. Ráda bych poděkovala panu Li Wei a jeho kolegům za jejich dnešní pozvání.

Samozřejmě, že to není náhoda, že prestižní China Development Forum se koná v tomto ročním období. Jak se v Číně říká, "Dobrý rok je tvořen jeho jarem". Během následujících dvou dnů budou politici, obchodníci a vůdčí myslitelé diskutovat o rozhodných otázkách, které budou určovat hospodářský vývoj v letošním roce jak Číny, tak mimo Čínu. Naše diskuse o čínské ekonomice v nové podobě, její „nový normál“, přichází v klíčovém okamžiku pro Čínu i pro svět.

Pokud bych si měla vybrat jen dvě slova, které v této chvíli Čínu a celý svět spojují, byla by to slova "strukturální reformy". Samozřejmě, že tato zahrnují mnoho problémů, ale chci upozornit na tři klíčové oblasti, ve kterých jsou snahy čínské vlády v plném proudu a které jsou velmi působivé:

- Za prvé - domácí politika: podpora řádné správy věcí veřejných financí prostřednictvím protikorupčních kampaní
- Za druhé - ekologická politika: snaha o snižování znečištění ovzduší a ochrana životního prostředí
- Za třetí - světová politika: zájem o spolupráci se světem, a to formou mnohostranného dialogu, nahrazujícího spolupráci místo soutěživosti formou zahraničních investic a obchodů.

Tyto reformy povedou k pomalejšímu, bezpečnějšímu a udržitelnému růstu a to je dobré jak pro Čínu, tak pro celý svět, protože jejich osudy se prolínají. Ve skutečnosti tak Čína vytváří "novou normu" nejen pro vlastní hospodářství, ale také velmi přispívá k celosvětovému dobru - přispívá

k jeho ekonomické a finanční stabilitě, k udržitelnosti životního prostředí a ukazuje multilaterální přístup, reagující na naléhavé globální problémy dnešního světa. Čína pochopila, že nikdo nemůže uspět sám. A to je důvod, proč MMF je hrdým partnerem čínských ekonomických snažení doma i na celosvětové úrovni. Těším se na plodné diskuse tady v CDF. Děkuji.”

Ve stejný den Čína svět vyzvala ke vstupu do AIIB a za cca deset dnů tak učinilo přes 40 zemí, a to včetně Británie, Německa či Francie i Izraele (a dokonce i Tchajwanu), zatímco Spojené státy marně své spojence prosily, ať to nedělají. Jejich prosby vyslyšelo vazalské Japonsko (a samozřejmě se k AIIB nepřidalo ani Česko, zatímco Polsko a Maďarsko ano). Tato událost znamenala oficiálně sdělený konec dominance USA, protože znamenala konec amerického dolaru jako světové měny a obsáhle jsem o tom psala v článku Březen 2015 – konec amerického impéria a jeho dolaru, svět se přestěhoval do Číny.

Zde je nutné zdůraznit, že za ten “udržitelný růst” si můžeme dosadit “šetření planetárních zdrojů”, proto v tento den šlo současně o zahájení politiky Green dealu/ projektu Gréta. Tato devět let stará událost však nespadla jen tak z nebe, ale předcházel jí dlouhý proces a než budu pokračovat o událostech, které březen 2015 následně spustil, je nutné se v čase vrátit o cca 50 let, kdy celý proces začal. Konec dominance USA a začátek zelené politiky spolu totiž navzájem souvisí a kořeny obojího sahají do 60 – 70 let, přičemž v současnosti zažíváme finále obojího.

Krise dolaru, ropná krize 1973 a změna dolaru v petrodolar

V 60. letech se americký dolar dostal do krize – Spojeným státům došlo zlato, získané za 2. SV v Evropě, která zlatem platila za americké zbraně. Když se Evropa vzpamatovala a za tehdy světu již dominující americký dolar chtěla své zlato odkoupit zpět tak, jak to bylo v roce 1944 dohodnuto Brettonwoodským systémem, Spojeným státům nezbývalo, než přiznat, že dolarů je více než jejich zlata a pod nátlakem především Francie, kde de Gaulle už v roce 1965 varoval před americkým dolarem a volal po jeho opuštění, Spojené státy v roce 1971 Brettonwoodský systém zrušily. Pro USA i svět to znamenalo konec dolaru krytého zlatem.

Protože ale vůdčí roli USA bylo nutné nadále udržet proto, aby dominantní roli ve světě nepřevzal SSSR, bylo nutné najít jiné dolarové krytí – krytí černým zlatem, ropou. Rubl tehdy měl nakročeno stát se světovou měnou obzvláště tím, že v 1965 byly na Sibiři nalezeny obrovské zásoby ropy, zatímco v USA byl kromě krize dolaru potvrzen i tzv. ropný zlom – těžba ropy dosáhla svého vrcholu a na dlouho už jen klesala (a i když později se díky novým technologiím opět zvýšila, byl to pro USA konec levné ropy). Ropu tedy bylo třeba brát jinde a jak jinak než na Blízkém východě. To ale vyžadovalo změnu tamějších poměrů, čehož se ujal H. Kissinger, tehdejší ministr zahraničí ve vládě R. Nixona a nejvlivnější viditelná tvář globalistů. V duchu onoho “Vytvoř problém – vyřeš problém” vznikla v roce 1973 největší energetická krize, která postihla celý západní svět (benzínky zavřené, dálnice prázdné, cesty na kolech nebo koňmo, zásoby benzínu jen na několik týdnů, zákazy jízd auty). Nakolik byla krize spontánní a nakolik řízená, toť otázka, velmi aktuálně je třeba ale zdůraznit, za jejím vyvoláním/vyhrocením stála Jomkipurská válka. (U té mě nepřestává udivovat, že zatímco v roce 1967 Izrael díky dokonalým zpravodajským službám za pouhých [6 dnů](#) nejen odrazil útok koalice arabských států, ale navíc i získal velkou část jejich území, v roce 1973 kvůli selhání zpravodajských služeb byl napaden nečekaně a získaná území ztratil.) Výsledkem dění bylo, že země OPEC v reakci na znehodnocovaný dolar prudce snížily těžbu ropy, ale hlavně uvalily embargo na vývoz ropy do států, které za Jomkipurské války Izrael podporovaly. Celou situaci mezitím už od roku 1971 H.Kissinger řešil cestami do Saúdské Arábie, kde po Jomkipurské válce docílil toho, že dolar se stal [petrodolarem](#). Spojené státy tak vyřešily (použily?) [ropnou krizi z roku 1973](#) k udržení pozice světového hegemonu a i nadále tyly z tisknutí zelených papírků.

Globalisté věděli, že další udržení dominantní pozice USA petrodolarem bude spojeno s “vnášením demokracie” do všech ropných zemí., tzn. s americkou expanzí k ovládnutí všech zdrojů ropy na planetě. To bylo spojeno s poznáním, že v USA žije 5% obyvatelstva světa a že toto spotřebovává 50% všech zdrojů, dobývaných veškerým lidstvem. To bylo pro globální elity nepřijatelné a i tady do dění vstoupil H. Kissinger.

Cesty do Číny 1971, Stockholmská konference 1972 – předávání žezla Číně a počátek Grean Dealu

Petrodolar ještě nebyl hotový a H. Kissinger už zahájil jednání s Čínou – bylo to v rámci tzv. détente . Zásadní cestu uskutečnil v roce 1971 a oficiálně šlo o přípravu cest do Číny pro prezidenta Nixona. Ve skutečnosti tehdy ale začal vývoz amerických technologií do Číny – viz dobře popsáno zde Příběh amerického úpadku, Nixon v Číně, tím to začalo. Téměř současně vznikla první globalistická iniciativa k záchraně planetárních zdrojů, a to Stockholmská konference z roku 1972, zaměřená na životní prostředí (dnes můžeme říct – první krok ke Grean dealu). Ještě předtím, v roce 1961, vznikl ve Švýcarsku z iniciativy britského prince Philipa (manžela britské královny, který se proslavil větou, že v příštím životě by chtěl být smrtícím virem) fond WWF a v roce 1968 vznikla další vlivná globalistická organizace Římský klub. Ten světovou pozornost získal v roce 1972 studií “Meze růstu” , která se stala podkladem právě pro Stockholmskou konferenci. Hlavní závěr studie byl: “Studie analyzovala vývoj světového hospodářství od roku 1900 do roku 1970 a konstatovala, že hospodářský růst má exponenciální charakter a že zároveň roste několik dalších významných parametrů včetně znečištění prostředí a čerpání přírodních zdrojů”.

Shrnutí této části

Americký (západní) životní styl, postavený na neustálé expanzi spojené s kolonizací a přivlastňováním světových zásob nerostných zdrojů, se stal nadále nežádoucím a začalo se pracovat na jeho zrušení. Petrodolaru byl hned při jeho vzniku čas vyměřen jen do doby, než bude Čína připravena dominanci USA převzít (předtím musel ještě padnout SSSR, zatímco Spojené státy musely být zachovány jako modla pro postsovětské země na dobu, dokud se od Ruska zcela neodvrátí především začleněním do NATO, ale to je o jiných souvislostech).

Po zlomovém roce 1989 byly Spojené státy přesvědčeny, že jejich globalizaci ala Pax America nic nestojí v cestě a nejvíce si to potvrdily válkou v Kuvajtu – operací “Pouštní bouře” 1991. Wesley Clark, autor známého videa “Sedm zemí do pěti let”, k tomu uvedl: „V roce 1991 jsem měl setkání s Paulem Wolfowitzem (bývalý prezident Světové banky a v té době 2. náměstek Ministerstva obrany USA, což byla velmi vysoká funkce) a řekl jsem mu, že musí být jistě spokojen s operací Pouštní bouře. A on mi odpověděl: No, jo, ale ne tak docela, protože pravdou je, že jsme se chtěli zbavit Saddáma Husajna a to se nepovedlo. Ale jednu věc jsme se naučili – zjistili jsme, že můžeme na Středním východě použít svá vojska a Sověti nás nezastaví. Máme teď tak pět až deset let, abychom vyčistili tuto oblast od starých sovětských vlivů dříve, než vstane nová velká supervelmoc, co nám bude moci být rivalem.” Pro USA zlaté časy – investiční expanze do východní Evropy, dostatek ropy z Blízkého východu pro krytí petrodolaru a k tomu Jelcinem odevzdávané Rusko. Každý propagátor globalizace ala Pax Americana si užíval slávu – mezi jinými i český dalajlamista Havel, který jakožto služebník toho klasického “nejlepší opozice je naše opozice” vůbec nic nepochopil.

Mezitím totiž nadále probíhala nejen příprava Číny na vůdčí globální roli, ale současně probíhaly i další globalistické akce, směřující k udržitelnému růstu – Grean dealu (více o nich [zde](#)), tzn. k šetření přírodních zdrojů, fosilních v první řadě. Úspěch tohoto procesu přitom od začátku stojí na likvidaci západního stylu života, tedy na odstavení USA od ropy, potřebné ke krytí petrodolaru a na odstavení Evropy od jejich kolonií především v Africe. Pokud jde o ruské zdroje, tam k tomu byl

s posvěcením globalistů v roce 2000 Jelcin vystřídán Putinem, což pro USA byla tímto směrem stopka. Když Spojené státy po 11. září 2001 naplno vtrhly na Blízký východ, pořád věřily, že jde o jejich Pax Americana, tzn. o jejich zájmy, ve skutečnosti ale šlo o zájem Globalistů – bylo totiž nutné Blízký východ rozbombardovat tak, aby na něm mohly být hranice překresleny podobně, jako po 1. a 2. SV v Africe a v Evropě. Americký plán “Sedm zemí do pěti let” slavil největší úspěch svržením Kaddáfího v roce 2011, ještě více to ale potřebovali globalisté, kterým Kaddáfí vadil tím, že v Lýbii (a tím jakožto ropná velmoc i v celé Africe) začal zavádět americký, tzn. již nežádoucí styl života. A dále jim vadil proto, že byl brzdou jimi již naplánované migrační vlny z Afriky do Evropy, od začátku spojené s plánem o islamizaci Evropy.

Součástí přípravy Číny na příští vůdčí roli byly ještě další důležité události, které nelze nezmínit:

Rok 2001 – vznik BRICS

V USA proběhlo 11. září 2001 a ve stejném roce byla birtskou Goldman Sachs vytvořena BRICS – hospodářské uskupení Brazílie, Ruska, Indie, Číny, Jižní Afriky (ale také Egypta, Íránu a Spojených arabských emirátů) a oficiálně šlo o uskupení zemí s nejrychleji rostoucími ekonomikami. Dnes víme, že šlo o základy projektu Nová hedvábná stezka, ve kterém logicky Spojené státy nemají místo.

Rok 2002 – Euro jako valutová měna

[Euro](#) bylo postupně zaváděno v letech 1999-2002 a to s plánem, že se postupně zvýší jeho podíl na světových devizových rezervách a stane se světovou rezervní měnou rovnocennou americkému dolaru. Dnes můžeme říct, že Euro se stalo předstupněm dominance čínského juanu, především i tady ale můžeme vidět, jak plíživě je odpis petrodolaru veden.

Rok 2002 – plynovod Nabucco

V roce 2002 vznikl projekt plynovodu Nabucco, který měl v Evropě nahradit ruský plyn. a o který měly veliký zájem i Spojené státy. Jeho realizaci ale provázelo mnoho překážek, a tou největší bylo, že i s veškerými možnými dodávkami by pokryl pouze čtvrtinu potřeb Evropy. Jen přes Ukrajinu Rusko do Evropy posílalo 120 miliard kubíků plynu ročně, zatímco kapacita Nabucca by měla nanejvýš 31 miliard kubíků. Ale – a to je důležité – pokud by došlo i k připojení Íránu, kapacita by byla plně pokryta jen z jeho zdrojů. Írán tehdy ale byl pod americkými sankcemi a ropu ani plyn vyvážet nesměl a celý projekt skončil v roce 2013, což média oznamovala jako Flasko pro Evropu a USA. Dle mého však projekt skončil především proto, že se jej měly účastnit i USA (udržení petrodolaru), což ale neznamená, že zcela zmizel.

Co 22. březen 2015 odstartoval

1) Jaderná dohoda s Íránem – V červenci 2015 byla po velmi dlouhých jednáních ve Vídni uzavřena dohoda, zvaná “5+1”. Pět stálých členů RB OSN (Británie, Francie, Čína, Rusko, USA) + Německo uzavřely s Íránem dohodu o jeho jaderném programu. Já tomu říkám, že pět jaderných velmocí se najednou tak “polekalo” Íránem, že mu raději ustoupilo. Přes 30 let byl Írán pod americkými sankcemi, které znamenaly, že Írán nesměl vyvážet svou ropu a plyn, k tomu Írán volal, že za dolary je nikdy prodávat nebude. A najednou i USA ustoupily, což nejlépe předvedl Obama o pár let dříve, když po 34 letech přerušených diplomatických styků poslušně telefonoval íránskému prezidentovi. Ve skutečnosti ale šlo o to, že z Íránu byly sňaty sankce a jeho uhlíku do Evropy i světa již nic nestálo v cestě. .

2) Migrační vlna – V létě 2015 byla spuštěna migrační vlna do Evropy. Ta ladila se zvýrazněním role Íránu, tzn. s uhlíkovou velmocí a v souladu s tím se spuštěním islamizace Evropy. F. Mogherini tehdy často Írán navštěvovala v rámci delegací EU, kdy Írán vyzývala k trpělivosti s tím, že EU dá ještě více

peněz na uprchlíky a společně s Íránem bude tlačit na USA , ve stejné době Írán vyzýval Evropu, ať přijímá více uprchlíků. Že hlavním realizátorem byla A. Merkelová, vyškolená H. Kohlem k zavedení Kalergiho plánu Paneuropa, by bylo na samostatný článek.

3) Britská královna i americký prezident se klanějí čínskému prezidentovi - to už byl podzim roku 2015 a dění pokročilo. 20. října 2015 byl čínský prezident s královskými poctami přijat britskou královnou, ještě předtím jej se stejnými poctami přijal Obama v USA. Video z obou návštěv jsou k vidění v článku, kterým jsem tehdy popisovala jak je Pražská kavárna v panice

3) Odpis USA, ale současně íránská ropa do Evropy místo ruské - Putin pochopil. Tady se musím zdržet, protože tehdy Putin dokonale předvedl, jak vidí do scénáře globalistů. O co šlo? Jadernou dohodou s Íránem globalisté světa oznámili nejen další krok v odepisování petrodolaru, ale současně i Rusko mělo pochopit, že jeho uhlík v Evropě už nebude potřebný - resp. [ne.za](#) podmínek, jaké vyhovují Rusku. V projektu BRICS totiž má mít hlavní slovo Čína (a Írán) a Rusko v něm má plnit jen roli zdrojové základny s tím, že ruské zdroje budou říkat "pane" globalistům (stačí se podívat na Novou hedvábnou stezku, resp. na [One road, one belt](#), která s Ruskem počítá jen velmi okrajově).

V tomto bodě svého plánu ale globalisté potřebovali zastavit americké blízkovýchodní tažení a stopka byla zahájena 30. září 2015, kdy Rusko vstoupilo do Sýrie. Stalo se tak den poté, co Putin v OSN pronesl svou řeč a kdy měl samostatnou schůzku s Obamou. Pointa dění byla jasná: ač dominanci USA má nahradit Čína, vyhnání USA ze Sýrie - ze země hlavního spojence Íránu, spolu s Libanem potřebného k přístupu Íránu na Středozemní moře - mohlo realizovat pouze Rusko. Putin tuto roli Ruska přijal, že tak ale učinil s postojem "něco za něco", to předvedl hned dvakrát. Poprvé, když do Sýrie vstoupil se slovy "Jestli draka neizbežna, nado biť převym" - "Jestli je boj nevyhnutelný, je třeba udeřit jako první". Mezi řádky tím řekl: "Jestli má ruskou ropu nahradit íránská, je třeba vstoupit do boje". Podruhé to předvedl, když přesně v den, kdy se britská královna klaněla čínskému prezidentovi, on do Kremlu propašoval B. Asada a společnými fotkami globalistům vzkázal: "Chcete Čínu místo USA, ale bez Ruska to nepůjde"

Takový byl začátek a závěr toho zlomového roku 2015, jehož kořeny ale sahají do 60.-70. let a jejichž finále právě prožíváme. Čímž se potvrzuje, jak pomalu a nenápadně jsou realizovány plány globalistů a že to skutečně jsou minimálně padesátiletky přesně tak, jak je Rusko pojmenovalo [Plán Liote](#). Ten se dá popsat slovy “Psi štěkají, ale karavana jede dál” nebo ještě jinak – strom byl zasazen a jestli nějaká jeho větev roste nevhodně (“štěká”), nevadí, protože nás zajímá až ovoce, které přinese za padesát let (a stačí sledovat mladou generaci) . Plán byl pojmenován po francouzském maršálovi a koloniálním správci v Africe, který nařídil vysadit stromy proti horku a na argument, že potrvá padesát let, než vznikne alej, měl odpovědět “Právě proto to musíme udělat teď” Takovým způsobem byl od konce 2.SV zlikvidován SSSR a stejným způsobem jsou odepisovány USA i zaváděna zelená politika a v souhrnu je likvidován celý Západ. Nemluvě o Izraeli, kde se přesně za padesát let zopakovala Jomkipurská válka. Podstatou tohoto řízení je to, co se nazývá generační aspekt a přeložit se to dá tak, že se vždy počká až stará generace vymře, event. je ve stavu, kdy už jí nikdo nenaslouchá, protože mezitím je vychována nová generace (a v historii vždy nejlépe z řad studentů), která nastoupí na vlnu toho dlouhodobého scénáře. Žába se vaří pomalu a ubránit se může pouze ten, kdo zná scénář natolik, že každou jeho epizodu pochopí už v zárodku, svět, bohužel, ale funguje tak, že davy se bouří až když je hotovo.

Pointu dění, započatého před cca 50 lety, přitom lze shrnout do několika slov: Ze západního stylu života (a tedy i z kolonizační politiky) tyjí USA a Evropa, což je v souhrnu cca 800 mil obyvatel planety a nebude-li tento styl zastaven, 800 mil obyvatel planety “sežere” veškeré planetární zdroje. Proto se vznikem petrodolaru byly současně položeny i základy pro příští dominanci Číny (konec petrodolaru a “Nový normál”) a současně základy Grean Dealu, uvaleného především na Evropu (500 mil. obyvatel planety). Za veškerým povídáním o snižování emisí přitom stojí jediná pravda, kterou kdysi trefně pojmenoval tzv. “lovec Bilderbergu” Daniel Esstulin dokonce pro čt24: “Aby oni mohli jíst a pít, vy musíte zemřít” . K tomu doplnil: “Chcete-li zničit progres ve světě, musíte zničit Evropu” .Přeloženo: nejde o uhlíkové emise, jde o planetární zdroje – a v prvé řadě o ty neobnovitelné! – které si vůdcové planety chtějí zachovat pro sebe. A USA a Evropu je nutné zničit proto, aby ostatní svět nepřebíral stejný styl života.

Březnem 2015 bylo zahájeno finále dlouhodobého plánu a kde teď jsme a co můžeme očekávat především kolem Ukrajiny a NATO, o tom v příštím článku. Dnes na závěr ještě předešlu, že už v roce 2018 jsem psala o zopakování válečného konfliktu Izraele: Jak se dolar měnil v petrodolar a jak k tomu posloužil Izrael, zopakuje se s koncem petrodolaru krize 1973 a s ní i válečný konflikt proti Izraeli? – běžící scénář totiž na takovou prognózu ukazoval přímo očividně. Nejvíc mě ale těší, že Putin se v tom scénáři orientuje dokonale a dělá vše pro Rusko, zatímco naše loutky čtyřletých epizod nemají ani páru, která bije a jak jsem napsala v posledním zdejším článku – “Dopřejme jim těch pět minut slávy, protože už brzy jim sklapne”.

AUTOR: Pozorovatelka

[ZDROJ](#)